

nogle medlemmer problemet i rådet og foranledigede derved rekommandation nr. 26. I denne henstilles til de regeringer, som har indført en statslig fiskeafgift eller overvejer at gøre dette, at der ikke opkræves større afgifter af andre nordboer end af landets egne borgere. Mod rekommandationen stemte 4, mens 1 undlod at stemme.

8. *Fælles nordisk trafiklovgivning (A 147).*

Ved rekommandation nr. 5/1963 anmodede rådet om, at arbejdet i den i 1961 nedsatte Nordisk Vejtrafik Komité måtte blive fremskyndet. I 1965 afgav komiteen da også betænkning om fælles vejmærker, i 1966 betænkning om fælles vejtrafiklovgivning (publiceret i Nordisk Udredningsserie 1966: 2 og 3) og i 1967 om afmærkning på vejbanen. Med henvisning til den stærke vækst i samfærdselen mellem de nordiske lande, som endda må formodes at stige yderligere efter indførelsen af højrekørselen i Sverige 3. september 1967, vedtog rådet ved rekommandation nr. 27 en henstilling til regeringerne undtagen Islands om så snart som muligt at gennemføre en fælles nordisk trafiklovgivning på grundlag af betænkningerne fra NVK.

I sin betænkning understregede udvalget betydningen af fuldstændig ensartethed i de enkelte landes trafikregler. Derfor bør den parlamentariske behandling samordnes, dels ved at lovforslagene forelægges samtidigt, dels ved at parlamentsudvalgene samarbejder direkte, således som det var tilfældet med behandlingen af forslagene til patentlov.

Talsmanden for forslaget, Nils Jacobsen, Arbejderpartiet i Norge, udtalte rådets anerkendelse af vejtrafikkomiteens arbejde og understregede det bemærkelsesværdige i, at de sagkyndige var kommet til enstemmige forslag og havde anbefalet, at man på trafiklovgivningens område søger at frigøre sig for national prestige og hensynet til gruppeinteresser.

Talsmanden henledte opmærksomheden på, at mens i Finland og Norge trafiklovgivningen blot angiver de principielle retningslinjer, hvorimod administrationen ved kgl. resolutioner fastsætter de konkrete trafikregler, er i Danmark og Sverige mange flere bestemmelser optaget i trafiklovgivningen. Han fandt, at Danmark og Sverige

burde gå over til det finsk-norske system, også for at man lettere kan sikre fortsat ensartethed.

9. *Ensartet lovgivning om rejsebureauvirksomhed (A 186).*

På grund af en række krak i rejsebureaubranchen, og fordi Norden i stor udstrækning udgør et fælles marked for de større rejsebureauer, henstillede rådet ved rekommandation nr. 3/1963 til regeringerne at undersøge behovet for en lovgivning om rejsebureauvirksomhed. En sådan undersøgelse er endnu ikke foretaget. For øjeblikket findes der love — omend forskellige — i Finland, Norge og Sverige. I Danmark er der ikke gennemført nogen lovgivning, men rejsebureauerne skal stille en garanti som sikkerhed for berettigede krav fra kunderne. Der indbragtes imidlertid forslag til sessionen om gennemførelse af ensartet nordisk lovgivning på området, og forslaget herom vedtoges som rekommandation nr. 35.

E. Sager behandlet af Økonomisk udvalg.

1. *Udvidet statistisk samarbejde (B 6).*

Ved rekommandation nr. 4/1965 henstillede rådet til regeringerne at virke for en intensivering af det nordiske statistiske samarbejde, særligt på de områder, hvor det hurtigt voksende nordiske samvirke stiller stigende krav til en fuldt sammenlignelig statistik. For at føre denne henstilling ud i livet har de nordiske chefstatistikere holdt møder i 1966 og 1967 og her udformet et arbejdsprogram foreløbigt for treårsperioden 1967-70 og nedsat 12 samarbejdsudvalg til at virkeliggøre programmet.

For at undgå dobbeltarbejde og indbyrdes modstridende beslutninger i de enkelte lande og tillige for at sikre, at internationale og nordiske henstillinger og standarder følges, anbefalede chefstatistikere, at Det nordiske Chefstatistikermøde bliver koordinerende instans for alt arbejde med statistiske spørgsmål, som drives af nordiske statslige samarbejdsorganer. For at effektivisere samarbejdet foreslog chefstatistikere endvidere oprettelsen af et perma-